

Bu içeriği hem sesli olarak dinleyebilir (Yukarıda yer alan kısımdan), hem de okuyabilirsiniz.

Dar Oda

Dört yanı duvar olduğu yerin, şöyle ellerini açıp biraz da kolları uzun oluverse duvarlara degecek gibi hani... Odada bir masa, masa başında bir sandalye, bir göz tuvalet ve banyo bir daracık mekan... Sıcak su haftada iki defa, günün belli saatinde... Belli saat dediysek yanlış anlaşılmasın, gece yarısı saat 3 ya da sabaha karşı 5, bir saat süre ile... Yatağın başucunda gofret kutusundan yaptığı kalemlik, gelen tatlı kaplarından bozma bişey... Bir şey dediğime de bakmayın, lazım olur elbet... Bu kadar yoklukta ihtiyaç olur bir gün bunlara diye tutar... Haftada bir gelen kantinciler istediklerinin yarısını getirir, yarısını getirmez... Yemeklere gelince; eşimin yemeklerini mi daha çok özlüyorum anneminkileri mi diye sormuşluğu çoktur... Eşi tabii ki (annesi duymasın)... Çamaşırlar elde yıkanır, iyicene sürterek... Muhakkak haftada bir hem de...Elleri perişan olsa da... Tertemiz, pırl pırl... Beyazları gözü tutmazsa çamaşır suyuna da yatırılır illaki... Yıkamadan sonra avludaki ipe asar diye düşünmeyin... İp yoktur avluda... Pencereyi boydan boya kaplayan kaskatı demir parmaklıklar imdada yetişir... oralardır ıslak çamaşırların kuruma mekanı... Kalem ile tutturulur incecik parmaklıklara çamaşırlar... Yazın hızlı kurur, ama ya kışın!... kışın kalorifer üstü daha makul gelir... oda nemden geçilmez ama, tertemiz, pırl pırl olsunlar da nasıl olursa olsun... O küçücük kaldığı yerin, bir köşesindeki tuvalet ve banyo bir daracık mekanın temizliği haftada bir muhakkak yapılır... Ovalaya, ovalaya... Zannedersin biraz sonraya ağır misafir gelecek (belki de!!)... Günde bir defa, bir saat avluya izin, onda da ayakları açılın diye yürüse mi, yan koğuştaki iki arkadaşı ile konuşsa mı! Kasları açmak lazım en nihayetinde dimi... Hem yürü, bir yandan da dostlarla muhabbet et (o muhabbetin tadı başka muhabbetlerle kıyaslanmaz elbet)... Bazen avluya bir çekirge düşer... Çekirge bu ya! O kale gibi duvarlardan çıkamaz... Ne zaman zıplayıp kurtulmayı denese, tekrar be tekrar duvara toslar... çırpınmalar nafi...! Bi müddet bakar durur o koca duvarların arasına sıkışmış çekirgeciğe ... Sonra üzülür!! Alır avuçlarının içine usulca! "Sen bari aileden ayrı kalma" der ve hızlıca yukarı, çatıya doğru fırlatır... Yardım eder kavuşmasına... Kıyamaz!... orada kalsın istemez...

Sabah akşam iki defa sayım... Adamların suratları desen adeta sirke satıyor... Kimi zamansa koğuşunda arama!!! Sanki bişey saklıyor... Her taraf yerle bir, yere serdiği, kendi aldığı ve alttan soğuk vurmasın diye kullandığı battaniye bile arama yapanların gözüne çok gözükür...

Mektup gönderse gidişi kimi zaman 1 ay, gelen mektubun ise gönderildiği zaman belli değil... Allah'tan internetle gönderme imkanı var şimdilerde... Cumaları saat 14:00'tür mektubun getirilişi... Gözünü ayırmaz mazgaldan, kulağı ise dış kilit sesinde... Bekler durur

sevgilinden haberleri. Biri gelecek olsa önce dış kapının kilit sesi duyulur, sonrası... Koridordaki 3 kapı kulak kesilir.... Gelenlerin yürümesi uzun sürerse anlar ki kendisine geliyor... Bir gürültü ile mazgal açılır... ve kavuşma anı... O mektup, bir sonraki mektuba kadar her gün baştan sona okunur. Sevgilinin koyduğu bir virgül bile değerlidir o kağıdın üstünde...

Haftada bir telefon hakkı... Bir kaç tane telefon kartı hazır... İzin verilse elindeki kartlar ile saatlerce konuşabilir... Olsun, ya telefon kartlarından biri çalışmaz ise ne yapar o zaman.... Telefonla konuşmaya bile en güzel kıyafetlerini giyer de çıkar... Üstünde ne varsa ararlar, gözünde değildir... Az sonra sevdiğinin sesini duyacaktır ya... İstedikleri kadar arayabilirler... Sonra telefonun yanına gidiş... Ağır ağır ama heyecanla... Bir de koridorda diğer arkadaşları ile karşılaşma olasılığı (bu da ayrı bir Özlem)... Telefonun yanına gelişi, ya telefonu açmazsa, ya müsait değilse, ya bir şey olmuşsa tedirginliği... Bir seferinde açmamıştı da bir hafta nasıl geçtiğini bilememişti... Allah'tan iyiydi sevdiği ama o bir hafta... Sanki bir yıl... Numarayı çeviriş ve 'click' sesi... İşte karşısında... "Canım nasılsın"... Tek başına o ses ve bu soru bir ömre bedel... 10 dakikaya sığdırılan bir hafta, bir ömür, bir dolu hadise... Eğer görüş varsa o heyecan bir ayrı... Ah bu corona olmasa... Açık görüş de olurdu ama... Olsun, cam arkasından da olsa karşısında ya gelenler... Onun heyecanı bir gün önceden başlar, son bir saatte zirveye çıkar.... Ennn güzel kıyafetleri bir saat önceden giyer, başlar beklemeye... Dış kapının kilit sesi, sonra uzun yürüyüş ve mazgal... "ziyaretçin var"... deriinin bir oh çekiş.... Çıkarırlar hücre kapısının önüne... ararlar! Önce kulak arkası, gömleğinin yakasının altı, gömleği, pantolonu baştan ayağa... Haa bir de, çıkarttırırlar ayakkabısını, şöyle bir topuklarından yere vurması isterler... Hani orada birşeyler saklıyorsa eksik kalmasın diye!.. Olsun!!!.. Sonra gelenlerden biri seslenir, YÜRÜ!!! Aralarına geçer ve başlar uzun ama içi kıpır kıpır bir yürüyüş... Kimler geldi acaba? En son kızını ve oğlunu 4 ay önce görmüştü, yine gelmişler midir ki? Şu görüş saatlerini de makul bir saatte yapsalar ne olurdu! Okulları varken nasıl gelebilirler! diye düşündüğü çoktur. Ne kadar burnunda tütseler de, kendi yüzünden bir dersinden bile geriye kalmalarını istemez.... Ve dar koridor, sonra içinde 3 camekan olan bir daracık oda.... Geçer camekanlardan birine, başlar beklemeye... Nerede kaldılar!.. Ve gözde pırlıltı... önde sevdiği, arkada yavruları... Gelmişlerrrr!.. Kaldırır soğuk duvarın sağında duran ahizeyi... Dayar kulağına... Hoşgeldiniz... Göz açıp kapama mesabesinde bir 45 dakika... Doyulacak gibi değil...

Bir de gelenin olmadığı haftalar var ki, en zor olanı o işte... Güzel güzel giydiği kıyafetler ile uzun bir bekleyiş, derin bir iç çekiş ve gelen yok!.. Dış kapının kilidi açılrsa bile uzun yürüyüş yok... Bari su ısıtayım da kahve içeyim... Ama gene de ne biliyor musunuz... Gene de şükürdür, gene de iyidir, gene de sevenleri vardır, gene de ailesini arayan soranı eksik olmaz... Ve kurmuştur vicdan mahkemesini... Beraatini vermiştir kendi kendine...

Özledik.... Dünya siyah beyaz... Çabuk gelin... LÜTFEN

Serkan Gümüş